

תת"ע 5458/07/22 - חיים פנחס שורצברג נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5458-07-22 מדינת ישראל נ' שורצברג
תיק חיצוני: 95500931753

בפני	כבוד השופטת מיכל שביט
מבקש/נאשם	חיים פנחס שורצברג
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל

החלטה

בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא עשה כן. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.

בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי ההזמנה לדין אשר נשלחה לכתובת המבקש הרשומה גם בבקשתו הוחזרה מהטעם "לא נדרש". במקרה זה חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן". כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו.

במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן -תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם, פורסם בנבו, 11/06/13). המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. בנסיבות כאמור, הרי שלנאשם ניתן יומו.

המבקש לא העלה כל טענה שיש בה כדי להצביע כי ייגרם לו עיוות דין אם תידחה הבקשה.

נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"ב, 22 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.